ହାତୀ ମାନିଲା ଏଣ୍ଡୁଅ କଥା

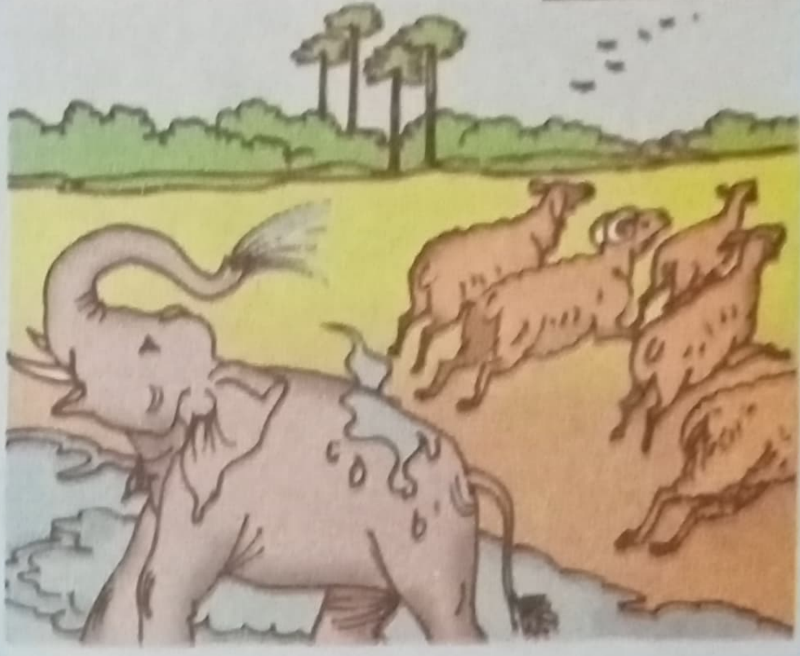

ହାତୀ ଆସୁଥିଲା ଶୁଣ୍ଢ ହଲାଇ
ମେଣ୍ଢାପଲ ଦେଖି ଗଲେ ପଳାଇ
ନଈରେ ପଶିଲା ହାତୀ,
ଶୁଣ୍ଢରେ ତାହାର ପିଚିକାରୀ ମାରି
ପାଣିଖେଳେ ଗଲା ମାତି ।

ହାତୀର ଖେଳକୁ ଏଣ୍ଡୁଅ ଦେଖି
କହିଲା ତାହାକୁ ତରାଟି ଆଖି
ଅସନା କରୁଛ ପାଣି,
ଜୀବନ ପାଇଁକି ବିପଦକୁ ତୁମେ
ଡାକୁଅଛ ଜାଣି ଜାଣି ।

ଶୁଣ୍ଢକୁ ଉଠାଇ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ
ହାତୀ ପଚାରିଲା ଏଣ୍ଡୁଅଭାଇ
କହିଲ କହିଲ ମୋତେ,
ଜୀବନପାଇଁ ମୁଁ କେଉଁ ବିପଦକୁ
ଡାକି ଆଣୁଅଛି ସତେ ?

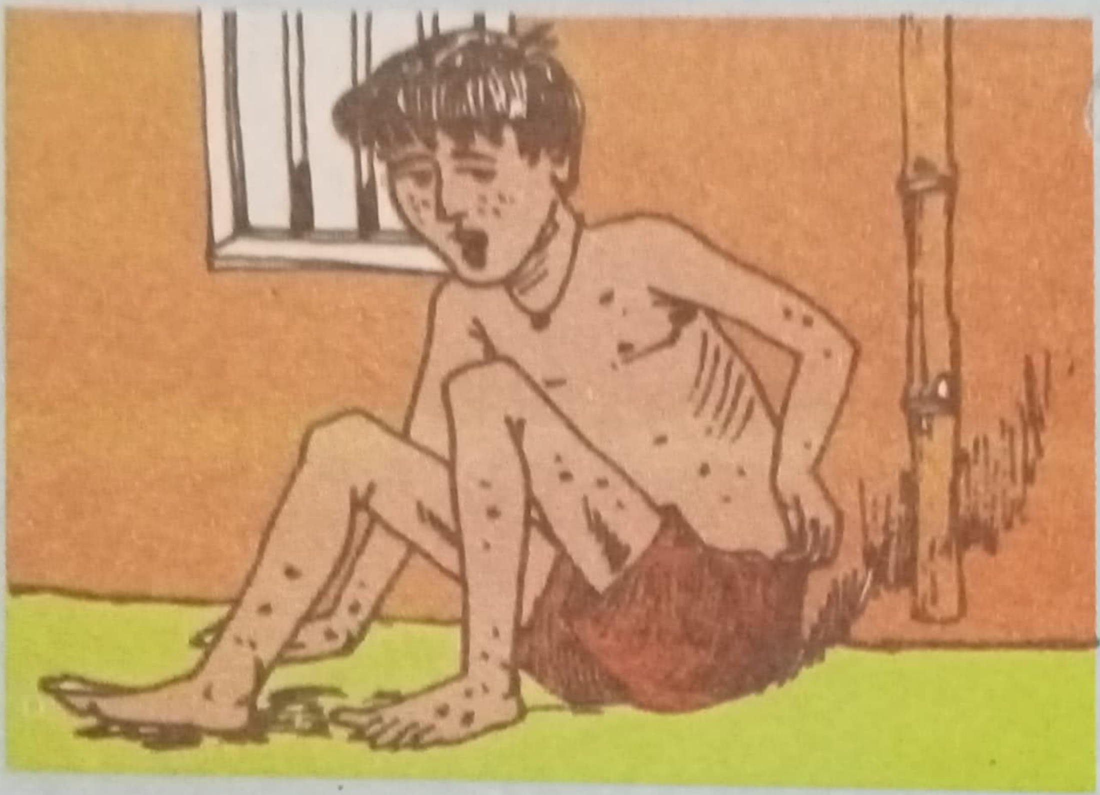

ଏଣ୍ଡୁଅ କହିଲା, ହେ ହାତୀଭାଇ
ମୁଣ୍ଡରେ କି ତୁମ ଅକଲ ନାହିଁ ?
ଦୂଷିତ ହୋଇଲେ ଜଳ,
ଜ୍ୱର, ଝାଡ଼ା, କାଛୁ କୁଣ୍ଡିଆ ରୋଗରେ
ଲୋକେ ହେବେ କଲବଲ ।

ମୁଣ୍ଡକୁ ହଲାଇ କହିଲା ହାତୀ,
ଏଣ୍ଡୁଅଭାଇ ତୁ ମୋହର ସାଥୀ
ମାନୁଛି ତୋହର କଥା,
ସାନ ଦେହ ସିନା ବଡ଼ବଡ଼ କଥା
ସାଇତିଛି ତୋର ମଥା ।

କଥା।

(୪) ସୁନା ମାଛିଆ ବନ୍ଧୁଆ

ସୁନି ଆସୁଥିଲା ଝୁଣୁ ଝୁଣୁ ସୁରରେ

ମନ୍ଦୁଆଳ ଦେଖି ନାଚେରେ ଖୁସିରେ

ଡେରେରେ ଧରିଲା ସୁନା,

ଝୁଣୁରେ ତାସ୍ଲାର ବିଚିଲା ଦାନି

ଧାନିତେଧେନ ନଥିଲା ଗାଁରି ।

ସୁନାର ମେଘକୁ ବନ୍ଧୁଆ ଦେଖି

ଛିଦ୍ରିଲା ଚାଷୁକୁ ଡରାଇ ଆଣି

ଆହାଲା କରୁଛୁ ଧାନା,

ଗାଇକ ଘାଇଁକି ବିଧଣକୁ ଦ୍ରେକ ।

ଚାକ୍ଷୁ ଆଛୁ ଜାଣି ଜାଣି ।

ଝୁଣୁ ଝରଣାରେ ଝୁଣୁ ସୁନାରେ

ଶୁଣି ଏପରି କହିଲା ଏଷ୍ଣୁ ମାଧବଙ୍କୁ,

ବାଧ୍ୟ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୋଇଲେ,

ଦେବଦୂତଙ୍କ ଶୁଁ ଜୋରେ କି ପଥ୍ରୁ

ଡାକି ଅନୁଯାଇ ଘରେ ?

ଏଷ୍ଣୁ ମା କହିଲା ଯେତୁ ଶୁଣାଇଲେ

ଶୁଣୁକେ କି ତୁ ଅନୁକେ ଦିନ ?

ଦୁଇଟି ଦୁଃଖିଆ କଥା,

କହି, ଦୁଃଖ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଆ ଦେଖିଲେ

କେଉଁଠି ଦେଖି କହିଲେ ।

ଶୁଣିକୁ ଶୁଣାଇଲେ କହିଲେ ଯୁଗା,

ଏଷ୍ଣୁ ମାଧବଙ୍କୁ ତୁ ଶୋଇଛି ଆଜା

ଗାଡ଼ିକୁ ଚୋକ୍ଷିର କିଯା,
ଗାଈ ଦେଖି ପିଲା ଭୟଭିଁ କିଯ
ଗାଈଟିକୁ ଚୋର ଶଯା ?